

VILÁG PROLETÁRIJA, EGYESÜLTJÉTEKI

Vörös Lobogó

A R.M.P. ARAD-TARTOMÁNYI BIZOTTSÁGA ÉS A TARTOMÁNYI NEPTANÁCS LAPJA.

X. évfolyam, 2885. szám

4 oldal, 20 bani

1954. május 30. vasárnap

Lapunk tartalmából:

- „A Román Népköztársaság” — A külügyminiszterek gondi értékelése. (3. oldal).
- Nemzetközi szemle — Erősödik a népeknek az ellentétek továbbhi csökkentésére velet hite. (4. oldal).
- V. M. Molotov látogatása a svájci államszövetség elnökénél. (4. oldal).
- Az európai biztonság megszilárdításának fontos tényezője. (4. oldal).
- „A Flacára Rosie” szerkesztő-szerkesztője. (3. oldal).
- Uj hazai színesfilm bemutató az „N. Bălcescu” filmszínházban. (2. oldal).
- Nagyobb figyelmet az állami falatozóban és éttermekben a fogyasztók kiszolgálására — A „Vörös Lobogó” és a „Flacára Rosie” szerkesztő-szerkesztője. (3. oldal).

A lenini szervezeti elvek nagy ereje

A világ kommunista és munkáspártjai rendületlenül hívek az utjipusu pártól szóló lenini tanításhoz. Ötven évvel ezelőtt jelent meg az „Egy lépés előre, két lépés hátra”. Lenin egyik kiváló könyve, amely a pártokról szóló tanítást fejt ki. Lenin ebben a munkájában lerakta az utjipusu párt szervezeti alapjait, a marxizmus történetében először kidolgozta azt a tanítást, hogy a párt a proletariátus vezető szervezete, legfőbb fegyvere, amely nélkül a proletariátus nem döntheti meg a burzsoázia hatalmát, nem vívhatja ki a proletariátus diktatúráját, nem építheti föl a szocializmust és a kommunizmust. Lenin megsemmisítő csapást mért az orosz menesvikek eszméi és szervezeti elveire, a revizionistákra, a marxizmus renegátjaira, az egész nemzetközi oportunizmusra. Ez óriási jelentőségű volt az egész világ forradalmi mozgalmának fejlődése szempontjából. Az azóta eltelt ötven év szemléltetve bizonyította az utjipusu pártól szóló lenini tanítás nagy életerejét. Lenin eszméi vezérik valamennyi kommunista és munkáspárt harcát.

Lenin igen nagy jelentőséget tulajdonított a proletariátus szervezeteinek, a munkáspártok pártszervezeteinek. Ezekkel az örökbecsű szavakkal fejezte be: „Egy lépés előre, két lépés hátra” című híres munkáját: „A proletariátusnak a hatalomért vívott harcában nincs más fegyvere, mint a szervezet... A proletariátus csak akkor válik és válik is elkerülhetetlenül legyőzhetetlen erővé, ha a marxizmus elvei alapján történő eszméi egyesítését annak a szervezeteinek az anyagi egysége biztosítja, mely a dolgozók millióit a munkáspártok hadseregében tömöríti. Ennek a hadseregnek nem fog ellenállni sem az orosz önkényuralom elkorhadó hatalma, sem a nemzetközi törke korhadó hatalma”.

Ezen lenini tudományos előrelátást teljesen igazolja a történelmi események egész menete.

A Szovjetunió Kommunista Pártja, amely Lenin, a forradalom lángelméje és Sztaim, Lenin harcos társas és művének folytatója teremtet meg és kovácsolt ki, megbontatlan szövetségbe tömörítette a munkáspártot és a dolgozó parasztságot, kivívta a tökések és a földbirtokosok hatalmának megdöntését, megszervezte a proletariátus diktatúráját, a történelem tudatos alkotására mozgósította a sokmillió tömegeket, biztosította a szocialista társadalom fölépítését, s rendületlenül a kommunizmus felé vezető a szovjet népet.

A kommunista és a munkáspártok vezetésével több európai és ázsiai ország dolgozó egyszersmindenkora lerázták az imperializmus jarmát, s uj utra, a népi demokrácia útjára léptek. A nagy kínai nép is történelmi jelentőségű győzelmet aratott: döntő kommunista pártjának vezetésével szétzúzta az imperialistákat és kommunizmus lakjait, megalapította a Kínai Népköztársaságot, s óriási sikereket ért el a gazdasági és kulturális építésben. Mindezek a történelmi események ékesszólóan bizonyítják a marxizmus-leninizmus nagy diadalmát, s nagyszerűen igazolják az utjipusu párt szervező, mozgósító és átalakító szerepéről szóló lenini tanítást.

Az utjipusu párt a munkáspártoknak a forradalmi elmélettel, a társadalom és az osztályharc fejlődéstörvényeinek ismeretével, a forradalmi mozgalom tapasztalataival fölfegyverzett tudatos, szervezett élcsapata. Csak az a párt vezetheti a munkáspártok harcát, s viheti győzelemre ezt a harcot, amely föl van fegyverezve Marx, Engels, Lenin és Sztaim legyőzhetetlen tanításával, amely egységbe tömörített és szervezett, s amelyben egységes akarát és egységes fegyverem uralkodik.

A kommunista és a munkáspártok tevékenységének sikere, erejük gyarapodása, feladatainak megvalósulása teljesen a nagy néptömegekhez fűződő kapcsolatoktól, a nép támogatásától függ. Semmi sem oly összeegyeztethetetlen az utjipusu pártól szóló lenini tanítás szellemével, mint a székletesség, a pártnak a tömegektől való elszakadása. Nem lehet utjipusu párt az, amely nem figyel föl a tömegek szavára, nem érti meg a tömegek égető szükségleteit, s amelyben nincs meg a készség, hogy ne csak tanítsa a tömegeket, hanem tanuljon is tőlük. A székletesség és az uszálypolitika minden megnyilvánulásának gyökeres kiirtása, a néptömegekhez fűződő kapcsolatok kiterjesztése a legfontosabb feltétele a kommunista és a munkáspártok további erősödésének, a munkáspártok és az üsz-

szes dolgozók millióit vezető igazi tömegpárttá válásának.

A kommunista párt a munkáspártok politikai vezére, s mert a munkáspártoknak, a modern társadalom leghaladóbb osztályának a politikai vezére, egyszersmind az egész nép politikai vezére, az összes haladó nemzeti erők érdekeinek kifejezője. A francia és az olasz kommunista pártok hűzük nemzeti függetlenségének és a demokratikus szabadságjogoknak legfőbb védelmező erői, teljesen igazolják ezt a lenini tételt. A kapitalista, a gyarmati és a függő országok kommunista és munkáspártjai elsőrendű kötelességüknek tekintik, hogy fardhatatlan politikai munkát fejtsenek ki a munkáspártok és a parasztság nagy tömegei közt, közvetlen kapcsolatot teremtsenek a lakosság minden osztályával, s a demokratikus szabadságjogokért, hazájuk nemzeti függetlenségéért és a háborus gyújtókat ellen vívott harcra egyesítsék az összes nemzeti és demokratikus erőket.

A mai körülmények közt a kommunista és a munkáspártokra háruló rendkívül fontos és felelős feladatok nagy követelményeket támasztanak a pártok tagjaival szemben. A népi demokratikus országok kommunista és munkáspártjainak szervezeti szabályzatai kötelezik a párttagokat, hogy önfeledő harcoljanak a dolgozók ügyéért, a szocializmus ügyéért, tevékenyen küzdenek a párt politikájának megvalósításáért, szigorúan tartás meg a párt- és az állami fegyelmet, állandóan fardozóznak eszméi színvonaluk emelésén, s a munkában járjanak elől jó példával. A kapitalista, a gyarmati és a függő országok kommunista és munkáspártjainak tagjaira az a kötelesség hárul, hogy bátran, áthatalatosan, kitartóan és aktívan harcoljanak a pártfardozatok megvalósításáért. E pártok tagjainak gyakran roppant nehézségekkel, nélkülözésekkel és viszontagságokkal kell megbirkóznuk. De a munkáspártok, a dolgozó parasztság, a haladó értelmiség élenjáró, önfeledő fia nem félnek a nehézségektől. A kapitalista, a gyarmati és a függő országok kommunista és munkáspártjai igazi hőseket, a népek érdekeiért tántoríthatatlanul és rettenhetetlenül harcoló embereket nevelnek és kovácsolnak ki.

A párt erejének és legyőzhetetlenségének legfontosabb feltétele a párt soraiban egysége és egybefordottsága. A burzsoázia mindent elkövet, hogy megbontsa a kommunista és a munkáspártok egységét, s e pártok soraiba becsenpessze ügyüket. A kommunista és a munkáspártok ezért legelsőrendű kötelességüknek tekintik, hogy erősítsék soraik egységét, fokozzák a párttagok éberségét.

A Lengyel Egyesült Munkáspárt II. kongresszusa által megerősített szervezeti szabályzat és más pártok szervezeti szabályzatai külön hangsúlyozzák, hogy a pártok kötelek övni a párt egységét, a párt erejének és harcukességének fő feltételét. Kína Kommunista Pártja Központi Bizottságának IV. ülése ez év februárjában határozatot fogadott el a párt egységének megszilárdításáról, s e határozatban megjelölte a feladatok a pártegység további erősítésére.

A pártot Lenin által kidolgozott szabályai és a pártvezetés lenini elvei meg szabják a demokratikus centralizmus és a belső pártdemokrácia elveinek következetes érvényesítését, az egyszerű párttagok aktívításának általános fejlesztését.

Az utjipusu párt alapja az alapszervezet vagy a sejt. A tökésszágok kommunista és munkáspártjai elsőrendű feladatulnak tekintik, hogy aktivizálják az üzemi sejtek munkáját, s pártsejteket alakítsanak mind azokban az üzemekben, amelyekben még nincsenek, elsősorban a nagyüzemekben. Lenin feladatul tűzte ki, hogy minden gyárat a munkáspártok pártjának erődjévé kell változtatni. Ezek a lenini utmutatások valamennyi kommunista és munkáspárt vezérfonala.

Az utjipusu pártól szóló tanítás egyik legfontosabb lenini elve a pártvezetés kollektivitásának elve. A pártokra háruló bonyolult feladatok csak akkor oldhatók meg helyesen, ha a kollektivitás, valamennyi pártszervezet és pártszerv munkájában érvényesül.

A kommunista és a munkáspártok harcukessége fokozásának, a belső pártdemokrácia fejlesztésének, a fogyatékoknak megszüntetésének hathatós eszköze az önbírálat, különösen pedig az alulról megnyilvánuló bírálat. A bátor és az őszinte bírálat és önbírálat a kommunista és a munkáspártok erősítésének, a pártok derek helyes nevelésének, az összes kommunista és aktivizálásának lenini módszere.

(Folytatása a 2-ik oldalon)

Gyermekeink boldog élete

Pionirok tapasztalatcseréje

Néhány nappal ezelőtt aradi pionirok, a pionirház igazgatóságának vezetésével, vizionozták nagyváradi pajtásaik aradi látogatását. Az utóbbi időben ugyanis a két pionirház kollektívája között szoros összeköttetés fejlődött ki, amelynek célja a munkában szerzett tapasztalatok kölcsönös kicserélése. Az aradi pionirok nagyváradi látogatása elérte célját.

Több mint 50 aradi pionir látogatott el a nagyváradi pionirházba, ahol a munkában és főként a tanulásban szerzett értékes tapasztalataikat ismertették egymással a két város pionirjai. A tapasztalatcseregyűlés lelkes hangulata igazolta: a pionirok a tanultakat felhasználva, ezután még lendületesebben dolgoznak és tanulnak, hogy kivétel nélkül szép eredménye-

ket érjenek el a közelgő évvégi vizsgákon.

A tapasztalatcsere után a sport terén mérték össze erejüket a pionirok. A sportban főként városunk pionirjai értek el szép eredményeket. Említésreméltó a sakkcsoport, amelynek egy a fiu-, mint leánytagjai győzelmet arattak. Jól sikerült a repülőmodellzők találkozója is.

Az aradi pionirok most, a nagyváradi látogatás után, lelkesen készülnek a városközi pionirtalálkozóra, amelyre az évvégi vizsgák után kerül sor.

Ilyen boldogan, gondtalanul élnek gyermekeink, a szocializmust építő dolgozók gyermekei, akik számára pártunk és kormányunk minden lehetőséget biztosít.

IMSZ brigádok a gyermeknap tiszteletére

Ilie Martin levelezőnk, a „Vörös Lobogó” gyár dolgozója levelet küldött szerkesztőségünkhez, amelyben közli, hogy a gyár 25 IMSZ brigádjának tagjai fokozták a szocialista verseny lendületét a gyermekek nemzetközi napja előtt.

A brigádok szovjet módszereket alkalmaznak munkájukban, s így szép eredményeket érnek el a termelésben. Caluser Lucian brigádja például naponta 67 százalékkal haladja túl normáját. A brigád tagjai eddig mintegy 10.000 lej értékű megalkarítást értek el. Elen hál a termelésben a 12. és 13. számú esztergályos brigád is. Selejan Traian, illetve Stern Pál elvtársak vezetésével. A brigádok 112 százalékkal teljesítik napi normájukat. Hasonló szép eredményeket értek el a közszükségleti cikkeket gyártó műhelyekben a 11. és 23. számú IMSZ brigádok tagjai, akik főként a termelvények minőségére fektetnek nagy súlyt. A termelési értékezteteken, amelyeket rendszerezten megtartanak, újabb és újabb javaslatoakat terjesztnek elő az ifjak a termelvények minőségének állandó javítása érdekében. Ezen az üzemszabályon a napokban új IMSZ-brigád alakult, amelynek vezetőjévé Regus Dumitru elvtársat választották. A 15 tagból álló brigád a „Junius 11” elnevezést kapta.

A levelező leszögezi, hogy az ifjak nem elégednek meg az eddig elért eredményekkel, hanem elhatározták, hogy még jelentősebb sikerekre törekcsenek.

Kibővítették a magyarpécskai napközi otthont

A magyarpécskai „Petőfi Sándor” kollektív gazdaság tagjai már az elmúlt évben tervezték a napközi otthont kibővítést, miután évről-évre növekszik a napközi otthonban elhelyezett gyermekek száma s a régi helyiségek már nem felelnek meg a követelményeknek.

A tervnek megfelelően át is alakítottuk a napközi otthont.

Junius elsejét a gyermekek nemzetközi napját kollektív gazdaságunk tagjainak gyer-

mekei már a szép, tágas és világos napközi otthonban köszönthetik. A gyermekek a napközi otthonban semmiben sem szenvednek hiányt. Gondos nevelésben részesülnek, élelem pedig bőven áll rendelkezésükre. Az anyák így nyugodtan dolgozhatnak, mert tudják, hogy gyermekeik jó ellátásban részesülnek.

Kovács Rozália, levelező

Sportpályákat építettek

A sport, a szórakozás kellemes órákat nyújt idősnek, fiatalnak egyaránt. Különösen nagy lelkesedéssel sportolnak az ifjak. Az ottlakai pionirok ezért elhatározták, hogy a gyermekek nemzetközi napjának tiszteletére labdarugó és röplabda pályát létesítenek a községben. Ez értékes javaslatot lelkesen támogatta a helyi néptanács végrehajtó bizottsága is, amely hathatós segítséget nyújtott annak megvalósításában. Szívből-lelkilek támogatják a gyermekek munkáját a kulturothton mellett működő sportkollektív tagjai is. Az öntudatos munkában

különösen Albu Petru, Ungureanu Toma, Bodonea Gheorghe és Batos Gheorghe pionirok tűntek ki. Hozzájárultak a sportpályák létesítéséhez Duma Mihai, Mészáros Todor, Stanciu Ioan és Topas Dumitru sportolók is, akik arra törekedtek, hogy a pionirokat támogatva, minél hamarabb rendezhessék a sportpályákat.

Az ottlakai gyermekek ma már vígan sportolhatnak a szép, gyepes pályákon, amelyeknek létesítése a gyermekek nemzetközi napját köszöni.

Botasiu Petru, levelező

Szemünk fénye: a gyermek

A gyermekek nevelése és gondozása pártunk és kormányunk főfeladata. Hazánkban a gyermekeket a bölcsődében, óvodákban, iskolákban sok szeretettel veszik körül az oktatók, s arra törekcsenek hogy minél szebbé, varóényesebbé varázsolják napjaikat.

Képünk a lippai 1. számú óvoda gyermekeinek egy csoportját mutatja be. A gyermekek kedvenc játékkal, az építőkövekkel foglalatcsodnak.

*) Megjelent a „Tűtős hétéért, népi demokráciáért” 21. (289.) számában.

A lenini szervezeti elvek nagy ereje

(A vezérlők folytatása)

A kommunista és a munkáspártok tömegesen tanulmányozzák az SzKP tapasztalatait, mind jobban elsajátítják a leninizmus eszméit s fáradhatatlanul élesteremtő erősebb fegyverüket, a szervezetséget. Bulgária Kommunista Pártjának, a Lengyel Egyesült Munkáspártjának, Németország Szocialista Egységpártjának, Nagy-Britannia Kommunista Pártjának legutóbbi kongresszusai egyaránt meglágyalták a szervezési munka kérdéseit, India Kommunista Pártjának III. kongresszusa a szervezeti kérdésekre és a párttagok nevelésének kérdésére összpontosította az egész párt figyelmét. A Magyar Dolgozók Pártjának, Csehszlovákia Kommunista Pártjának, a Francia Kommunista Pártjának és Brazília Kommunista Pártjának a kongresszusai is foglalkoznak majd a szervezési munka kérdéseivel.

A kommunista és a munkáspártok az új típusú pártokról szóló nagy lenini tanítástól vezérelve, a tömegekhez fűződő kapcsolatok erősítésére, a belső pártdemokrácia, a bizálet és az önbizálet fejlesztésére és a kollektív vezetésre vonatkozó lenini utmutatások megvalósításának eredményeképpen mind újabb meg újabb sikereket érnek el soraiak harcoképességének erősítésében és kollektív vezetésében, a béke, a demokrácia és a szocializmus ügyének odaadó szolgálatára irányuló egész tevékenységükben.

Élenjáró dolgozó parasztok iránti elismerés

Fakert községben és Szentlány faluban az elmúlt napokban adták át a tavaszi kampany élenjáróinak a megtiszteltetést jelentő vörös zászlócskákat. A zászlókat Kiss Lajos és Nyári Lajos elvtársak, a községi néptanács részéről, valamint Gyenge István elvtárs, a községi pártalapszervezet részéről nyújtották át a termelőknek. Elsők Csomádai István dolgozó paraszt vette át a zászlót, miközben a pionírok üdvözlő szavakat mondtak, majd zenével közönlítették az élenjáró termelőt. Vörös zászlócskát kaptak még Bimbó Péter, Costea Ioan, Oarcea Carol dolgozó parasztok és mások.

A kitüntetett dolgozó parasztok a zászló átvétele után kötelezettséget vállaltak, hogy ezután is igyekezzenek élenjárni a munkálataikban és fáradhatatlanul harcolni a hektáronkénti termésnövekedésért.

Oláh Péter,
levelező

A jelenlegi időszakban egyik legfontosabb gazdasági és politikai feladat a városi dolgozók főzések és zöldségfélékkel való jobb ellátása. A párt és a kormány különleges fontosságot tulajdonított és tulajdonít ennek a kérdésnek, amelyet csak a mezőgazdaság nagyarányú fejlesztésével oldhatunk meg. A városok és munkásközpontok körüli létesítendő zöldségtermesztő központokról szóló párt- és kormányhatározat, valamint a munkásoknak zöldségfélék termesztésére kiosztott földparcellák, jelentős mértékben hozzájárultak a konyhakertészeti növények termesztésének fejlesztéséhez.

A párt és a kormány intézkedései a zöldségfélék termesztésének fokozásáról, megteremtették annak az előfeltételét, hogy elérjük a zöldség- és főzelékfélék olyan bőségét, amely kielégíti a városi dolgozók egyre növekvő igényeit. Az intézkedések gyakorlatba ültetése nagyrészt a párt- és állami szervek, valamint az állami és szövetkezeti egységek munkájától függ.

A munka jó megszervezése, a legfontosabb tennivalók gyakorlatba ültetése a párt- és állami szervek részéről ugy gazdasági, mint politikai téren, biztosítékot nyújt arra, hogy a városi dolgozók főzések- és zöldségfélékkel való ellátása az utóbbi időben megjavuljon.

Tartományunkban a párt- és állami szervek nagyrészt felelősségtérrel végezte ez irányú feladatát. Ez abból is kitűnik, hogy a városi dolgozók zöldség- és főzelékfélékkel való ellátása az utóbbi időben megjavult.

Szép eredményeket értek el Aradrajonban — amely tartomány viszonylatban élenjár ebben a vonatkozásban — és Nagyszentmiklósjonban, ahol az állami és szövetkezeti egységek nagymennyiségű zöldségféléket vásároltak fel a termelőktől. Ezek a szervek megteremtették nagyfontosságú feladatukat a városi dolgozók kelli időben, olcsó és jöminőségű zöldségfélékkel történő ellátása terén. Ügyeltek arra, hogy

„A Román Népköztársaság”

— Új hazai színesfilm bemutatja az „N. Balcescu” filmszínházban —

Pényvés, pompa, kényelem — ez jellemezte a tőkés-földesuri Románia uralkodó körének — a „felső tízezernek” életét. Nekik termelt a gyár, a bánya, nekik ringtók aranylós kalászsármak a hullámozó buzártáblák. Számukra épültek az ország legzebb vidékein a nyaralótelepek, nekik ragyogott az azurkék ég és nekik duruzottak a Fekete-tenger fodros hullámai. Ertük nyújtották a magasságok felé karcsu törzseiket a hajlázó fenyők, számukra nyitlak erdők-mezők virágai. S mi jutott a dolgozóknak, a népeknek? Annak, aki a gyárban a gép mellett görnyedt látástól vakulásig, aki a bányában mélyen fejtette a szénét, ércet s ahhoz is ritkán jutott, hogy a fenyő, éltető napot lássa, annak, akinek keze munkája nyomán szökött kalászsárm és ércet aranylós magga a kényeret adó gabona? Nyomor, sólétség, éjnyomás, megatázás. A dolgozó nép látta elnyomott helyzetét, forrált, morajlott, mint a hegy mélyében meggyújtott láva, — de kevés volt még az erő. A fasiszta-barát Románia uralkodó körei nem is gondoltak rá, hogy milyen közel van bukásuk, hogy a Hitlerrel kötött szövetséggel saját hatalmuk sirját ássák meg. A szomszédos barát nagy ország támogatásával az évszázadok óta ki-szemizett román nép megteremtő önálló életét. Eljött 1944 augusztus 23. a román és az együttélő népek felszabadulásának nagy napja.

Az 1953 augusztus 23-iki felszabadulást ünneppésséggel kezdődik „A Román Népköztársaság” című új, színes román dokument-film. Harsány énekszótlól, vidám muzsikától, a táncolók jókedvűlől visszhangzik az egész ország. A Kárpátok régi, régi bércei között elterült egyszerű kis hegyi faluban csakugy, mint a főváros csillogó terein, utcáin ifjak és lányok ropják a táncot, a népszert, közkedvelt „Perin”-t. Majd újabb képek következnek: Bukarest lakossága virágcsokorral, zászlóerdővel ünnoml a díszbe öltözött Sztálin-térén lévő emlékmű előtt és éltető pártunkat, élen a Központi Vezetőséggel, amelynek irányításával, útmutatásával s a hősies szovjet népet, amelynek baráti segítségével újabb és újabb győzelmeket értünk el.

Hazánk 1944 augusztus 23. óta hatalmas lépésekkel haladt előre a fejlődés útján a szocializmus felé. Egymás után jelennek meg a vászon szemünk előtt a hatalmasabbnál hatalmasabb megvalósítások: látjuk a csillogó Zsli vizét sétélen, a szénportól feketén folyni végig a Zsivölgyén, a szén hazáján. A múltban a legnagyobb nyomorúságban élt bányászok most egészséges hazáknak laknak. Amiótt harcoltak, ime megvalósult. A bányászok nem maradtak adósok pártunknak az emberséges életért, a kitűnő védőberendezésekkel ellátott munkahelyért; újabb és újabb munkafeltéjeséssel köszönik meg mindezt.

Változik a kép. Feltűnik szemünk előtt a vajdahunyadi őriáskohó, majd a resicai fémpari kombinát, a továbbiakban pedig a petróleumban gazdag Prahova-völgyébe látogatunk el.

Nálunk a munka már nem kényszer, — becsületbeli kötelesség. Ezt bizonyítja a

nagyszerű eredmények, a feléle szárnyaló grafikonok. A munkában élenjárókat hazánkban becsülik, megkapják az őket megillető kitüntetést. Ezt tükrözik azok a felvételek, amelyek Vasu Nicolaenak és Arián Dumitriának, a Szocialista Munka Hőseinek kitüntetését szemléltetik.

Az országepítő munkába bekapcsolódott a dolgozó parasztság is. Számos kollektív és állami gazdaság, mezőgazdasági társulás és egyéni gazdaságalkodó dolgozó paraszt gépesített munkaeszközökkel, a legelőhaladóbb agrotechnikai módszerekkel dolgozik és egyre több kényeret ad a dolgozók asztalára. Cserebe a városi munkásoktól iparcikéket, traktorokat, s egyéb mezőgazdasági gépeket kapnak. A film elvisez bennünket a szőlőművelési traktorgyárba, ahol százával készülnek dolgozó parasztságunk számára a kitűnő teljesítmépeségű traktorok.

„Vigyázat! Gyermekek!” feliratu személygépkecsi suhan Bukarest utcáin. Barátságos, rácsos kapu előtt áll meg; mosolygós szemű, pufókarcu, jótáplált vidám gyermek szállnak ki belőle. Azonnal fürdeni viszik őket. Öröm nézni a zuhanyzó csöpségeit, amint buzgalommal dörzsölgetik arcocskájukat, nyakukat. Az övek minden — értik van minden; ők a jövő reményeik. Soha sem lemerik meg a gyermek multbeli helyzetét. Ha nagyobbak lesznek, az iskola vár rájuk, ahol minden gyermek saját anyanyelvén tanulhat. A marosvásárhelyi magyar tanítvány orvosi egyetem is beszédes bizonyítéka annak, hogy hazánkban egyforma jogokat élveznek és testvéri egyetértésben élnek, azonos célt harcolnak az együttélő dolgozók.

A dolgozó népe ma minden. Az „I. L. Caragiale” színházban Caragiale: „Az elvesztett levél” című színdarabját tekintik meg a dolgozók, majd más jelenet arról számol be, hogy a Román Népköztársaság Athenumban az Állami Filharmonia művészi előadásban elhangzott Enescu román zeneszerző Első Rapszódiaját is a dolgozók hallgatják, az Állami Dalszínház gyönyörű termében pedig a híres „Rusalka” című opera előadásában gyönyörködnek.

A film befejező része a negyedik Világifjúsági Találkozó felvonulását vetíti, amelyen százötven ország ifjai tüntettek a béke és a barátság nevében.

„A Román Népköztársaság” című film a szovjet filmkészítési segítségét készít — A. Sologubov, A. Kolosin, I. Beszarabov szovjet, valamint Jenev Adám, Fehér György, P. Holban hazai operatőrök munkája. A forgatókönyvet Geo Bogza és Leonid Varlamov készítették, míg a rendezés ugyan-csak Leonid Varlamov munkája.

A film művészi felvételei még jobban megerősítik a nézőben a hazaszeretetet. A nagyszerű megvalósítások bizonyítják, hogy eddigi munkánk eredményes volt s az eredmények láttán nagyobb lendülettel, alkotási vágygal kezdünk munkához, újabb sikereket megvalósításra.

Kukula Olga

SPORT

Céllövő verseny

Vasárnap, május 30-án az országos ifjúsági céllövő csapatverseny keretében Aradon, a városligetben lévő kőtérn reggel fél 10 órai kezdettel rendezik meg az ifjúsági csapatverseny tartományi szakaszát.

Előkészületek a Dinamo —

Fl. Rosie UTA mérkőzésre

Szerdán, június 2-án délután 5 órakor az UTA stadionban játsszák le a labdarúgó bajnokság rangadó mérkőzését, amelyen a textilgyáriak a bukaresti Dinamo csapatát látják vendégül. Az előkészületek serényen folynak a nagyfontosságú mérkőzésre és a pályát kifogástalan állapotba hozzák. Jegyek elővételben a Köztársaság uton levő sportáruüzletben kaphatók.

A sakk világbajnokság selejtező mérkőzései

A férfi sakkvilágbajnokság selejtező III. zónacsoportja küzdelmek egy részét Prágában, másik részét pedig Mariánske-Lazneban bonyolítják le. Hazánk színeit az országos bajnok Ion Balcanel sportmester és a tavalyi országos bajnok, Victor Ciociletea képviseli.

A FL. ROSIE UTA — Hadsereg Központi Háza mérkőzés második felidőjét a bukaresti rádió középhullámhosszon délután körülbelül 18.25 órakor közvetíti.

Mozik műsora

„DOZSA GÖRGY” mozi: május 30-án? Ur mindenáron. Előadások: 3, 5, 7 és 9-kor. Vasárnap matiné 11.30 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: június 2-ig: „A Román Népköztársaság” című új román színes filmműködés. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Vasárnap matiné 11.30 órakor.

„HERBAK JÁNOS” mozi: május 30-án: Blet a citadellában. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Vasárnap matiné 11.30 órakor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: május 30-án: Az elítelt talu. Előadások: 3, 5, 7 és 9-kor. Vasárnap matiné 11.30 órakor.

„UJ IDŐK” mozi: Filmsorozat az ifjúság részére: Május 30-án: Az elefánt és a kötelecske. — Az ügyes nyulacske. Május 31-én: A vörös nyakkendő. — A furulya és a kanocs. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órakor. Matiné 9.30 és 11.30 órakor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): június 1-ig: A rakocsalanok. Előadások: hétköznap: 7 órakor, vasárnap: 3, 5 és 7-kor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Miklaka): május 30-án: A Caliacra öblüi útkezet. Előadások: hétköznap: este 7 órakor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órakor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi (Lippa): május 30-án: Tavasz Moszkvában.

„PETOFI SANDOR” mozi (Radna): május 30-án: Naplopó.

„POPULAR” mozi (Nagyszentmiklós): május 30-án: Agyukkal a bástvák ellen.

A bőséges zöldségtermelésért

a termelők gondosan ápolják a szerződéses növényeket és igyekeznek felvásárolni a konyhakertészekből a korai terményeket. Ezáltal jelentős mértékben elősegítik a városi dolgozók ellátását.

Számos helyen értek el még hasonló jó eredményt, azonban a zöldségfélék felvásárlása és a szerződéses kötelezettség teljesítése terén komoly hiányosságok mutatkoznak, amelyeket minél előbb fel kell számolni. A rajoni szövetkezeti üniók egyes megbízottai, valamint a felvásárló és értékesítő szövetkezetek vezetőségei, lebecsülik a zöldség- és főzelékfélék felvásárlásának kérdését. Borosjenő és Körösjonban a szövetkezeti üniók vezetői — noha nagy lehetőségek állanak rendelkezésükre — nem irányították és nem ellenőrizték kellőképpen a szövetkezeti vezetőket, hogy a termények felvásárlását helyezzék tevékenységük homlokterébe. Ez a felületes munka odavezetett, hogy ugy a felvásárlási, mint a szerződéses zöldségfélék átvételei tervét nem teljesítették. Az Agevacoop vezetősége és egyes szövetkezeti vezetők a véletlenre bizzák a felvásárlás kérdését. Az Agroalimentara például még semmiféle zöldség- és főzelékfélék nem értékesített a piacon. Hasonlóképpen a „November 7” értékesítő szövetkezet is elhanyagolta ezt a fontos kérdést. Hiányosságok pedig csak ott történtek, ahol a vezetőség nem áll feladata magaslátán, ahol megfellekeztek arról, hogy a dolgozók jó ellátása a legfontosabb tennivalók közé tartozik.

Városunk zöldség- és főzelékfélékkel történő még jobb ellátása érdekében mielőbb sorozatos intézkedések szükségesek, amelyek felszámolják a létező hiányosságokat. Mindenekelőtt mozgósítani kell a falusi szövetkezetek beszerzőit, hogy javítsák meg tevékenységüket. Amennyiben a beszerzők

beható felvilágosító munkát végeznek a termelők sorában, a felvásárlás is megkönnyebbül és teljesül előirányzott tervük. A felvásárlók és megbízottak feladatát rágalmazni a termelők előtt azokra az előnyökre, amelyekben részesülnek, ha a szövetkezetek útján értékesítik terményeiket. Ez a munka türelmet és alapossgágot követel a beszerzők részéről. A szövetkezetek vezetőseinek kötelessége rendszeresen kiképezni a felvásárlókat, hogy azok maradéktalanul megismerjék az előttük álló feladatokat. A felvásárlási terv teljesítése érdekében a szövetkezetek vezetőségei, a felvásárlók, az Agevacoop vezetői, fordítsanak különösen nagy figyelmet a zöldség- és főzelékfélék kelli időben való szállítására is.

A kollektív gazdaságok, amelyek szerződést kötöttek a szövetkezetekkel, szállítsák le idejében terményeiket és törekedjenek arra, hogy jöminőségű zöldségféléket adjanak át az állami és szövetkezeti egységeknek. Nem ugy, mint a lenauheimi „Győzelem” kollektív gazdaság tette, amely rosszminőségű zöldségféléket értékesített a szövetkezetben. Az állami és szövetkezeti egységek pedig csakis kifogástalan minőségű terményeket vegyenek át a termelőktől. Az „Aprózár”, Agroalimentara, és a szövetkezeti egységek, fordítsanak nagy figyelmet a termények minőségére.

Az eddigiek során kitűnt, hogy az „Aprózár” vezetősége nem fordít elegendő figyelmet a minőségre. Felületesen végzi munkáját s ezáltal gyakran romlott, tisztátalan főzelékféléket árusítanak.

A szállítással foglalkozó szervekre is nagy feladat hárul a városi dolgozók zöldségfélékkel való ellátása terén. Az állami kereskedelmi szerveknél és a CFR-nél még számos hiányosság mutatkozik a

szállítás terén. A szállítás helytelen megszervezése és felületes tervszerűsítése következtében előfordul még, hogy nagymennyiségű főzelék- és zöldségfélék megromlik, mert nem szállítják le idejében rendelkezési helyére. Különösen a CFR-nél mutatkoznak komoly hiányosságok. A CFR-nek biztosítania kell, hogy a friss növények a legrovidebb időn belül eljussanak a piacra, nem ugy, ahogy a közelmúltban történt, amikor Lenauheimtől Aradig öt napig tartott a retek és a paraj szállítása. A fogvaszók nem vásárolják a fonynyadt konyhakertészeti növényeket.

Szükséges tehát, hogy mielőbb megjavítsák a szállítást és ugyanakkor biztosítani kell a zöldség- és főzelékfélék gyors árusítását is. Ügyelni kell a szállítási tervszerű megszervezésére, ésszerűen kell felhasználni a Szövetkezeti Üniót, valamint a falusi szövetkezetek rendelkezésére álló szállítási eszközöket. Ebben az időszakban tehát sokrétű feladatot kell megoldani az állami és szövetkezeti felvásárlási és értékesítő szövetkezeteknek.

A városi dolgozók ellátása nagymértékben a pártalapszervezetek és a néptanácsok végrehajtó bizottságainak munkájától függ. A néptanácsoknak nagyobb segítséget kell nyújtaniuk a szövetkezeti és állami egységek számára, amelyek a termények felvásárlásával foglalkoznak. Állandóan nyomon kell követniük a felvásárló szervek munkáját és intézkedniük kell, hogy zökkenésmentesen végezzék tevékenységüket a városi dolgozók zöldség- és főzelékfélékkel való jobb ellátása érdekében. A kollektív gazdaságok, a községek, valamint az állami és szövetkezeti egységek pártalapszervezeteire hárul a feladat, hogy határozott harcot vívjanak a városi dolgozók ellátásának további megjavításáért. Mozgósítsák az összes kommunizisták, az összes dolgozót, hogy fokozzák tevékenységüket és cselekvő munkával járuljanak hozzá a zöldség- és főzelékfélék bőségéhez.

Török István

Nagyobb figyelmet az állami falatozóknak és éttermeknek a fogyasztók kiszolgálására

— A „Vörös Lobogó” és a „Flacăra Roșie” szerkesztősegeinek rajdankétja —

A „Vörös Lobogó” és a „Flacăra Roșie” szerkesztősegi munkaközösségei, a tartományi és városi népi tanács kereskedelmi osztályával és az állami kereskedelmi ellenőrzőszolgálatokkal együtt az elmúlt napokban Arad város területén rajdankétot szerveztek. A rajdankét célja volt, hogy megállapítsuk, hogyan folyik az állami falatozóknak és éttermeknek a fogyasztók kiszolgálása, milyen az árnyalat, hogyan ügyelnek a tisztaságra, stb. A terepen szerzett tapasztalatokról alábbiakban számolunk be:

Gondoskodás a fogyasztók jó kiszolgálásáról

Az állami kereskedelemben dolgozók felelősségteljes feladata a fogyasztók kifogástalan kiszolgálása. A rajdalkalmával szerzett tapasztalatokból kiderült, hogy egyes állami éttermek és falatozók felelősei és dolgozói lelkiismeretes munkát végeznek és teljesítik feladataikat.

Ezek között megemlíthetjük a „Panciu” állami éttermet. A fogyasztókat, akik ide belépnek, kifogástalanul szolgálják ki különböző ételekkel és italokkal. A példás tisztaság, amely ebben az étteremben uralkodik, igazolja, hogy a felelős és az itt dolgozók nagy gondot fordítanak a fogyasztók megfelelő kiszolgálására. Az állami kereskedelem rendelkezéseit értelmében a különböző ételeknél és italoknál kifigyesszük az árakat. Az italokat tisztán kezelik és

udvariasan szolgálják ki a fogyasztókat. Ez egyébként kikerült az étterem panasz- és javaslatkönyvéből is, amelyben egyes fogyasztók kifejezték meglepedettségüket a kiszolgálással kapcsolatban. Hasonló a helyzet a „Carpati” falatozóban is, amelynek felelőse Tatar Elisabeta elvtársnő. Itt is kifogástalanul szolgálják ki a fogyasztókat a kívánt ételekkel és italokkal. A hideg ételeket izlésesen helyezik el és az árak, valamint a sült feltétet helyben kifigyesztik. Ugyan a csapok, mint a többi dolgozók nagy fontosságot tulajdonítanak a fogyasztók kifogástalan kiszolgálásának. Helyesen szervezték meg a kiszolgálást a „Victoria” étteremben, amelynek felelőse Teri Ion elvtárs, az „Electrica” falatozóban és másutt.

Rendetlenség, lelkiismeretlen magatartás városunk több falatozójában és éttermében

Az „Ardealul” étteremben, amelynek felelőse Maroșci Francis, nagyon sok a hiányosság. Gyakran előfordul, hogy a konyhán 20 szeletre vágják, ahelyett, hogy az elírásoknak megfelelően, 18 szeletre vágják. Az élelmiszereket a raktárban nem tartják higiénikus körülmények között, a polcokat vastag porréteg fedi. Az étterem konyhájában helytelen megnyilvánulások tapasztalhatók. Gagner István főszakács diktatórikus magatartást tanúsít a munkásokkal és kiszolgálókkal szemben. Gyakran előfordul, hogy Gagner István gorombásodik azzal a kiszolgálóval, aki kéri: tartsa tisztán a konyhát, a sülteltetést. A konyhában nagy mennyiségű husmél készítenek szárazanyagból. A konyhában dolgozók a szárazanyagok májából saját maguk számára készítenek ételeket. Amikor a rajdankét lefolyt, a konyhában egy tányert találtak májából készült étellel, amelyet „félretettek”. Nem létezik ebben az étteremben pontos nyilvántartás arra vonatkozólag, hogy milyen mennyiségű élelmiszert hoztak ki a raktárból és mennyit vittek a konyhába. Csúszkál a szárazanyagok nyilvántartása, ezek a papírok azonban bármikor elveszhetnek.

Ebben az étteremben Barabur Petru és Stefan Vasile kiszolgálók munkaidejük alatt italokat fogyasztanak és helytelen magatartást tanúsítanak a fogyasztókkal szemben. Az „Ardealul” étterem második felelőse, Gradinaru Gheorghe, idegesen viselkedik, ha a fogyasztók hozzá fordulnak és nemtörődőmséget tanúsít munkájával szemben. A panaszkönyv híven tükrözi az étteremben uralkodó állapotokat. A fogyasztók csak a hónapban tíz esetben írtak be panaszukat az étterem panaszkönyvébe. Gradinaru elvtárs valamennyi panaszhoz könnyedén bejegyezte: „Részeg volt...”. Természetesen, ezekkel egyszerűbb ezt a két szót beírni, mintsem a fogyasztók bírálatának elegendővé, a hibákat kiküszöbölni.

Az „Ardealul” étterem B helyisége gyakran füstös, piszkos. Ennek a helyiségnek tulajdonképpen nincs összhangban egy elsőosztályú étteremmel és főként az ottani árakkal. Ennek ellenére, az élelmiszeri tröszt vezetősége rendkívül nagy mennyiségű húst helyez el ebben az étteremben. A magyarrazt egyszerű: itt magasabb áron adják el. Az élelmiszeri tröszt vezetőségének ez a magatartása teljesen helytelen, mert az elsőosztályú éttermeknek bőséges itallátása és a többi éttermek terhére történik.

Az állomás közelében levő „Feroviarul” étteremben is számos hiányosságot és az állami kereskedelem szabályaitól való súlyos eltérést észlelték. Micăea Petru elvtárs, az étterem felelőse, valamint Seffer Márton, a felelős helyettese, teljes érdektelenséget tanúsítanak a különböző ételeknek a hideg büfében történő elhelyezésével kapcsolatban. Ebben a falatozóban több sült-kolbász darab volt, amelynek előírás szerint 10 dekát kellett volna nyomnia. Ezek súlyai azonban egyenként csak 8 deka voltak. A sültelírások szerint a majdagok 7 dekák, tehát 7 adagnak összesen 49 dekát kellett volna nyomnia, azonban súlyuk csak 20 deka volt, amikor megmérték. Felvetődik a kérdés: vajon hová tűnt el a hiányzó 29 deka?

A „Feroviarul” étteremben a szesz italokat Copel Max csapós nem méri a szokásos mérőeszközökkel, hanem csak „szemmel” tölti a poharakba. Ez a „mérlek”, amint megállapítást nyert, mindig a csapós számára előnyös. Ilyenformán Copel Max csapósának naponta 3–4 liter szesz ital többet marad. Ez mártan már negatív hatással van a „balcsit” meg, a rajd napján Copel Max eltűntetett 3 liter bort, am-

lyet az illetékes szervek ellenőrzésekor sem a raktárban, sem pedig a pénztárlapon nem találtak. Ez is igazolja azt a szoros „kereskedelmi” kapcsolatot, amely a felelős, a csapós és a pénztáros között fennáll. Egyébként ennek az étteremnek a felelőse büszkén monkolta: „...ha jó csapós akarsz lenni, értened kell a méréshez, hogy lásd, miként előnyösebb...”

Az élelmiszer-raktárban néhány rud szálat is találtak, közöttük több félbevágott is. Bebizonyosodott, hogy aki csak bejegy a raktárba, megkóstolja a szálat azzal az ürüggyel, hogy „vajon, nem romlott-e meg”. Felmerül a kérdés: miből pótolják a hiányzó szálamennyiséget? Ha ismerjük a kiszolgáló „hozzáértését”, amellyel a kolbász és a majmérését végzi, könnyen megkapjuk a választ.

Az Eminescu utcában levő „Aradul” falatozót sokan keresik fel, hogy hideg ételeket és italokat fogyasszanak. Ebben a helyiségben különösen a tisztaság az, ami sok kíváncsival vonja a hátra. A büfében különböző ételek piszkos polcokon fekszenek, a falakban pedig moskos papírok, dugók, élelmiszermaradékok hevernek szerteszét. A kiszolgáló pult mögötti polcokon a pezsgős és szörpös üvegeket vastag por lepi, a pulton sok mosatlan pohár hever. Az élelmiszer-raktárban szintén nagy a rendetlenség. Ebben a falatozóban 9 személy dolgozik Székely Andor felelőssel és helyettesével, Duma Margarettával, Székely Andor és Duma Margareta azonban szemet hunyva, ha egyes dolgozók munkájában legerősebbtelenséget tapasztal. Nagyon gyakori a veszekedés a lángost készítő elvtársnők között és gyakran vitáznak a fogyasztókkal is. Copel Rozalia büfékezelő gyakran elhagyja a helyiséget azzal, hogy különböző személyes ügyek látnak.

A büfé kirakatában nem függesztették ki az összes étel árát.

Raicu Iuliu elvtársat, az élelmiszeri tröszt igazgatóját éppen a „Tractorul” falatozóban végezték ellenőrzés közben találtuk. Raicu elvtárs ellenőrzése során azonban nem tapasztalt semmiféle rendetlenséget, noha a helyiségben több szemétkedés volt, a söntés asztalán pedig 2 decis poharak álltak 3 decis helyett, sörkimérés céljára. Ime, csak néhány dolog, amit az igazgató elvtárs nem vett észre, vagy ha észre is vett, elsiklott föllette és nem loganatosított semmiféle intézkedést.

A „Podgoria” vendéglőben, amelynek felelőse Leak József és helyettese Bogăteanu Vasile, szintén komoly szabálytalanságokat találtak. Istratie Vasile csapós kisebb mennyiségű italt szolgáltat ki a fogyasztóknak, mint amennyit a pénztárjegyen feltüntettek, s amikor felszólították, hogy szabályosan végezze a mérést, az ital több mint negyedét a mérőedény fenekén hagyta. „A gyorsaság miatt” — amint ő maga mondotta.

Az élelmiszerraktárban egérrágta szálat találtak, az egyik ládán pedig az üzlet felelőse éppen koccintott egyik ismerőseivel olyan italokból, amelyeket „használt” célokra tettek félre.

A „Ciobanasiul” falatozó pultra mögött hetek óta nem mostak fel, noha erre a célra külön asszonyt alkalmaztak. A mérleg súlyai nem felelnek meg a tényleges súlyoknak és a mérleggel úgy mesterkednek, hogy minden 10 dekanál legalább 1 deka-val kevesebbet mérnek.

A „Timisul” falatozóban az árak tisztelteltatlansága körül mutatkoznak hiányosságok. Sida Sofron csapós ugyanis megállapította a falatozó pénztárosnőjével, hogy az 52 fokos pálinkát a hivatalos árnál

drágábban hozzák forgalomba. Literenként 3 lejfel tódították meg az ital árát. Az ellenőrzés során kiderült, hogy ezzel a módszerrel 31 fogyasztót károsítottak meg, akiknek 3.70 lej helyett 4 lejért mérték egy-egy deci pálinkát. Mindketten azzal igyekeztek magyarázni ezt a visszaélést, hogy a falatozó felelőse nem közölte velük az italok árát. Ez azonban valótlan, ságnak bizonyult, mert a felelős naponta, reggel, amikor az italokat kiadta, bőséges felvilágosítást nyújtott az árakra vonatkozóan.

Hiányosságok tapasztalhatók az élelmiszerek és italok raktározása terén az élel-

mezési tröszt központi raktárában, amelynek felelőse Tulcan Gheorghe. A sőt például turót tartalmazó hordók közelében helyezték el, amelyekből a turó leve szivárog. Így a sával töltött zsákok is átnedvesednek. Ugyanitt, az élelmezési központi raktárban, felforrított savanyúságot találtak, amelynek átható szaga áthatja a többi élelmiszereket is. A hordó elszállításáról nem gondoskodik senki: sem Vranita Petru elvtárs, aki a tröszt termelési osztályának felelőse, sem Kontz Ferdinand referens, sem pedig Weinert Menyhért, az ellátási osztály vezetője, bár mindhárman sűrűn megfordulnak a raktárban.

Egyes fogyasztók helytelen magatartása

A rajdankét alkalmával felszínre került egyes fogyasztóknak a falatozók és vendéglők alkalmazottai, valamint a közutaladon iránt tanúsított helytelen magatartása is. Találtunk fogyasztókat, akik kivételeket igényelnek, kéri, hogy a többi fogyasztótól eltérően, különleges módon szolgálják ki őket.

Egyesek a kellelénél többet fogyasztanak, majd garázdálkodnak, poharakat és üvegeket törnek össze és szemétkednek a vendéglátóipari vállalatok helyiségeiben, stb.

Akadnak fogyasztók, akik a falatozók és éttermek alkalmazottait arra szólítják fel, hogy fogyasszanak velük italt, így próbálnak a kiszolgálás terén szert tenni kivételekre. Ezt igyekeznek elérni például

Lărgăanu Gheorghe, az IFIL vállalat kérésze is, aki a rajdankét napján együtt mulatott a „Locomotiva” vendéglő alkalmazottjaival.

A fentiek természetesen csak kiragadott példák, azok közül a helytelen megnyilvánulások közül, amelyeket a fogyasztók részéről tapasztaltunk. A fogyasztók hiányosságai pedig közvetlenül hozzájárulnak a falatozókban és éttermekben fennálló fogyatékoságokhoz.

A fogyasztóknak feddhetetlen magatartást kell tanúsítaniuk a vendéglátóipari vállalatok dolgozóit iránt és a panasz és javaslat könyvekben bejegyzett észrevételeikkel támogatniuk kell őket az előttük álló feladatok teljesítésében.

Tanulságok

A rajdalkalmával egész sor hiányosság és az állami kereskedelem törvényétől eltérő szabálytalanság került felszínre, amelyet egyes egységfelelősök, csapósok, kiszolgálók, pénztárosok követtek el.

Ezekért a hiányosságokért nagymértékben a vendéglátóipari tröszt vezetői felelősek, mert nem irányították az üzletfelelősöket és nem foglalkoztak a dolgozóknak a munka iránti új szellemében, a kifogástalan kiszolgálás szellemében történő nevelésével.

A vendéglátóipari tröszt vezetősége nem vette tekintetbe egyes üzletfelelősök jelentéseit, akik az italok és ételek megfelelő kezeléséhez szükséges felszerelést kérték. Ezt igazolja például a „Clujul” étterem esete. Itt ugyanis egy törött teátfővegen keresztül — erős időben — becsúszott a víz az étterem helyiségeibe. A tröszt vezetősége jól ismeri ezt a hiányosságot, mégsem fogantatosított intézkedést, hogy a hiányzó üveget pótolják. Súlyosan érintendő Rotaru elvtársnak, a tröszt adminisztratív felelősének magatartása, aki Vancia P. elvtársnak, a „Clujul” étterem felelősének, — amikor motorját kért a padló rendbellozatalára — minősíthetetlen gorombasággal válaszolt.

A tröszt vezetősége a terepen, a falatozóknak és éttermeknek csak felületes ellenőrzést gyakorol. Helytelen a tröszt vezetőségének eljárása a káderekkel szemben is. A legtöbb esetben, amikor az állami kereskedelem törvényétől eltérő szabálytalanságokat tapasztalunk, nem fogantatosított komoly intézkedéseket a hibák kiküszöbölésére, hanem a dolgozókat egyik egységtől a másikhoz helyezték át.

A rajoni és városi népi tanácsok kereskedelmi osztályai sem foglalkoztak kielégítő mértékben a fogyasztóknak a falatozóknak és éttermeknek történő jó kiszolgálása problémájával. Nem ellenőrizték és nem irányították állandóan — illetékes szervek útján — a vendéglátóipari tröszt aradi egységeit.

Komoly segítséget nyújthattak volna ebben az irányban az üzemek, vállalatok munkásaiból, technikusaiból és tisztviselőiből alakított közellenőrző csoportok. De ezek a csoportok — sajnos — nem láthatók a terepen és tevékenységük csak elenyészően csekély.

A vendéglátóipari tröszt pártlelkiszervezetének és szakszervezeti bizottságának sokkal alaposabb politikai nevelőmunkát kell végeznie a tröszt dolgozó körében. Új, megváltozott magatartásra kell rányitni a vendéglátóipari tröszt dolgozóit a közvagyon megőrzése, valamint a fogyasztók udvarias kiszolgálása iránt. A vendéglátóipari tröszt vezetőségének, az alapszervezet irányításával, határozott harcot kell vívnia az elavult kiszolgálási módszerek, az élelmiszer-részesítés, a fogyasztóknak különböző formában megnyilvánuló megrövidítése ellen.

A vendéglátóipari trösztben az IMSz szervezetnek sokkal nagyobb gondot kell fordítania a tröszt ifjú alkalmazottainak nevelésére, oktatására.

Az IMSz-tagok kövessék híven a párttagok magatartását, legyenek példaképei a tröszt többi dolgozóinak. Minden egyes üzletfelelősnek, csapósnak, kiszolgálónak és általában az állami kereskedelem valamennyi dolgozójának kötelessége, hogy a meglévő hiányosságok felszámolásáért harcoljon és lelkiismeretes munkát végezzen annak az egységnek keretén belül, amelyben dolgozik. Csakis ezáltal lehet elérni, hogy a tapasztalt hiányosságok, így javulhat meg a fogyasztók — városunk dolgozóinak — kiszolgálása a vendéglátóipari egységeknél.

A külügyminiszterek genfi értekezlete

GENE. (Agerpres). — Május 27-én tartották meg a külügyminiszterek genfi értekezletének 7. zárókörülülését az indoknái béke helyreállításának kérdésében. Az ülésen A. Eden, angol külügyminiszter elnököl. A következő zárókörülülést ugyancsak az indoknái kérdésben pénteken, május 28-án tartották meg. Pénteken délután plenáris ülésen tárgyalták a koreai kérdést. Május 29-én ismét zárókörülülést tartottak az indoknái béke helyreállításának kérdésében.

GENE. (Agerpres). — A külügyminiszterek genfi értekezlete május 28-iki ülésén folytatja a koreai kérdés megvitatását.

Elsőnek Bedell Smith, az Amerikai Egyesült Államok küldöttségének vezetője szólalt fel. Beszédében védekezni és igazolni igyekezett az Egyesült Nemzetek lobogójának felhasználásával álcázott amerikai agressziót a koreai nép ellen.

Bedell Smith beszédében támadásokat m-

tázt a Szovjetunió és a Kínai Népköztársaság ellen. Támogatta a liszinnanista küldöt javaslatát, amelyek, — mint ismeretes — csak arra irányulnak, hogy Li Szin Man népiellenes rendszerét kiterjesszék az egész országra és korlátlan időre fenntartsák az amerikai csapatok jelenlétét Koreában.

Az amerikai küldöttség vezetőjének be- ezede ismételtén megmutatta, hogy az Egyesült Államok nem kívánja a koreai probléma megoldását.

Az ülésen felszólltak még Kolumbia, Törökország, Tajföld, Ausztrália és Görögország képviselői. Felszóllásokkal egyetlen mondattal jellemezhetők: Semmivel sem járultak hozzá a koreai probléma megoldásához és nem voltak erővel, mint sikertelen kísérletek a koreai agresszióra vonatkozó amerikai tézisek védelmére.

Az ülés végén nem jelentették be a koreai kérdéssel foglalkozó legközelebbi ülés időpontját.

Nagyarányu amerikai hajószerecsétlenség

QUINSET POINT. — Rhode Island. (Agerpres). — A France Presse hírügynökség jelenti, hogy a newporti tengerészeti támaszpont közelében tartózkodó „Bennington” amerikai repülőgépanyahajó fedélzetén ismeretlen okokból kifolyólag ha-

talmas robbanás történt, utána a hajó lángbaborult. Az amerikai tengerészet közleménye szerint a szerencsétlenségnek 89 halálos áldozata van, a sebesültek száma 201. Sok sebesültnek rendkívül válságos az állapota. Szigorú vizsgálat indult.

NEMZETKÖZI SZEMLE

Erősödik a népeknek az ellentétek további csökkentésébe vetett hite

Mivel inkább közeledik befejezéséhez a külügyminiszterek genfi értekezlete, annál nyilvánvalóbbá válik, hogy Genf az amerikai háborús üszítők számára vesztett csata színhelyeként emlegetik majd a világ népei.

Mindenekelőtt a demokratikus tábor harca az indokínai háború békés rendezéséért, a békeszerető emberek osztatlan rokonszenvével találkozott. Azokat a javaslatokat, amelyek Délkelet-Ázsia békéjének helyreállításával kapcsolatban Fam Van Dong, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság küldöttségének vezetője részéről elhangzottak és amelyeket V. M. Molotov, a Szovjetunió és Csu En-laj, a Kínai Népköztársaság külügyminisztere támogatott, még a reakciós burzsoa sajtó nagyrésze is kénytelen volt tárgyalási alapként elismerni.

Fam Van Dong javaslatainak lényege — amint azt Hoang Van Hoan, a Vietnámi Demokratikus Köztársaság genfi küldöttségének szóvivője a „Le Monde” című francia burzsoa lap tudósítója előtt kijelentette, — hogy „az indokínai tüzet szüntess megvalósítása megelőz minden más feltételt”. Ebből világosan kitűnik, hogy a háború gyors befejezését csak azok akadályozzák, akiknek ismert tervét kerestülhuzta a vietnámi küldöttség komoly békekészséget igazoló javaslata.

Nem nehéz megállapítani, hogy az indokínai béke csupán az Egyesült Államok háborús köréi számára jelent veszedelemet. Ezért függetlenül a háború beszüntetésével kapcsolatban Genfben kialakult kedvező légkörtől, az Egyesült Államok továbbra is folytatja az ázsiai háború kiterjesztésére irányuló előkészületeit.

Bidault kapkodó utazgatása Genf és Páris között azt igazolja, hogy a francia külügyminiszter a Laniel kormány teljes támogatása nélkül nem viselheti tovább kettős álarcat. Egyet, amely megegyezésre való hajlandóságot fejez ki a francia nép felé és a másikat, amely a háború továbbfolytatásával biztatja a francia kormány amerikai gazdáit. A nyugati sajtó hírekből arra lehet következtetni, hogy Bidault kétszínű politikájának lényege: a háború további vezetésének átjatsása a Pentagon kezébe.

A Reuter iroda jelentése ezzel kapcsolatban arról ad hírt, hogy „az amerikaiak Franciaországnak nyújtandó katonai segély ellenében amerikai főparancsnokot akarnak

kinevezni Indokínában.” Az Associated Press hírgyűnösök viszont arról számol be, hogy O'Daniel tábornok, a francia gyarmatosítóknak nyújtott amerikai segély konzultatív bizottságának elnöke Manillába utazott, hogy az ott háborús terveket szövegető Wilson amerikai hadügyminiszterrel meg tárgyalja „az amerikaiak esetleges részvételét a baodajista hadsereg kiképzésében.”

Nyilvánvaló ezek után, hogy Bedell Smith-nek — az amerikaiak genfi küldöttsége vezetőjének, — nem lehet más feladata, minthogy kudarcba fullasszon minden megegyezési lehetőséget a külügyminiszterek értekezletén. Mint a jelek mutatják azonban, ebből a célból egyedül Laniel kormánya áll rendelkezésére a nagyhatalmak kormányai közül.

Churchill angol miniszterelnök, — mint a Reuter angol hírgyűnösök jelenti — az angol alsóház ülésén ezen a héten is megismételte nyilatkozatát az angol kormánynak Délkelet-Ázsia békéjével kapcsolatos álláspontjáról. Az említett tudósítás szerint Churchill kijelentette: „Az alsóház ne várja tőlem, hogy ma löböt mondjak, mint annyit, hogy a kormány politikája változatlan marad”. A továbbiakban ezeket mondotta még: „Az a célunk, hogy a genfi értekezleten hasznos és jó eredményeket érjünk el, hogy az értekezlet résztvevőivel megértésen alapuló baráti kapcsolatokat létesítsünk.”

Merőben ellenkezik az amerikai külpolitika vonalvezetésével az, hogy Attlee — a konzervatívok után jelenleg legtöbb parlamenti képviselővel rendelkező angliai párt feje — Bevan-al együtt a laburista képviselők egy küldöttségét vezeti a Kínai Népköztársaságba. Az angol politikai élet szakértői nagy jelentőséget tulajdonítanak ennek a látogatásnak, annál is inkább, mert éppen abban az időben történik, amikor Genfben tárgyalások folynak az ázsiai kérdések békés rendezése céljából. „Az angol politikai körök élénk érdeklődéssel tekintenek a látogatás eredménye elé” — írja a France Presse hírgyűnösök londoni tudósítója. — Nyugaton a laburista küldöttség kínai látogatását a nemzetközi helyzet további fejlődését illető derűlátás megnyilvánulásának tekintik.”

Érdekes a „Daily Herald” című angol lap cikke, amely a laburisták kínai látogatásával kapcsolatban hangsúlyozza: „Örült-ség volna, ha nem erősítenék meg kap-

csolatainkat olyan hatalommal, amely döntő szerepet játszik a világpolitikában.”

Kétségtelenül a béke hívei javára billent a genfi tárgyalások mérlegének serpenyőjét az a nagyjelentőségű tény, hogy a Béke Világtanács ezekben a napokban Berlinben ülésező rendkívüli ülészakának csaknem valamennyi ezonoka sikra szállt az ázsiai kérdések békés rendezése mellett.

Megállapíthatjuk, hogy a genfi tanácskozásokon a Szovjetunió és a népi demokratikus országok jelenlévő kiüldöttségei változatlanul a békés megoldásokért harcolnak. Anglia küldöttsége továbbra is igyekszik alkalmazkodni az angol nép és a brit nemzetközösség országai népeinek ismert állásfoglalásához. Az Egyesült Államok küldöttsége pedig makacsul és mereven az erőpolitika fenntartásával, láthatóan minden békés megegyezés meghúzására törekszik.

Egészen más a helyzete a kétoldalú francia külügyminiszternek, Bidault-nak. Párisi tárgyalásai Coty elnökkel, Laniel miniszterelnökkel és Plevin hadügyminiszterrel nyilván a háború továbbfolytatására irányultak. Ezt megerősíti a „New York Herald Tribune” tudósítása is, amely szerint „Bidault nem mert a teljes minisztertanács elé állni, mert minisztertanácsai között vannak olyanok, akik gyors megegyezést szeretnének Indokínában”. Semmi sem bizonyítja jobban Bidault-ék félelmét a francia nép hangulatától, mint az a tény, hogy az indokínai kérdés parlamenti vitáját állandóan halasztgatják.

Washington háborús körének és francia kizsálgatóinak minden erőlködése ellenére a nemzetközi helyzet további enyhülésébe vetett reménység világszerte megerősödött. Tudott tény, hogy India kormánya számos alkalommal fejezte ki óhaját az ázsiai kérdések békés megoldása tekintetében. Most Genfben érkezett Krisna Menon, Nehru indiai miniszterelnök megbízottja, aki Edennei való találkozásra, Csu En-laj elvtárral folytatott több, mint 3 órás tanácskozásra és Molotov elvtárral való másfélórás megbeszélés után, a „The Times” közlése szerint, úgy nyilatkozott, hogy „elégedett ezekkel a tárgyalásokkal”.

Világos tehát, olyan értekezlet kimenetele elé, amelyen — a háborús körök minden meszterkedése ellenére — a béke megvalósítására törekvő küldöttségek eddig is jelentős eredményeket értek el, továbbra is jogos reménységgel tekinthetnek a világ békeszerető embereinek százmilliói.

Bakács Béla

A szovjet kormány nyilatkozata

LONDON. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

J. Malik, a Szovjetunió londoni nagykövete a szovjet kormány megbízásából május 28-án a következő nyilatkozatot tette Selwyn Lloyd államminiszternek:

„A „Daily Mail” április 24-i és a „Sunday Times” április 25-i száma tudósítások között, amelyek azt bizonyítják, hogy Anglia területén „Az orosz szolidarista nemzeti szövetsége” elnevezéssel egy bizonyos csoport alakult és működik. Ez a csoport azt a célt tűzte ki maga elé, hogy diverzionista aknamunkát és ellenséges provokációs tevékenységet fejtsen ki a Szovjetunió ellen. Az említett lapok közlése szerint a csoport a többi között azzal foglalkozik, hogy a hazaárulók és háborús bűnösök soraiból embereket toboroz, ezeket kiképezi, majd becsempészi a Szovjetunió területére, ahol diverzionista és terrorista kémtevékenységet folytatnak. A fenti tudósításokból teljes világossággal kitűnik az is, hogy ez a bűnös elemekből alakított csoport nyíltan tevékenykedik Angliában, következképpen az angol hatóságok védelmét élvezi, vagyis teljes lehetőséget nyújtottak számára, hogy bűnös tevékenységet folytasson.

A fenti csoport — a diverzionista, szubverzív, a Szovjetunióval szemben ellenséges szervezet — létezése és működése Anglia területén az angol kormány tudtával, nem tekinthető összeegyeztethetőnek az országok közti normális kapcsolatokkal. Az angol hatóságoknak ezzel kapcsolatos magatartása nem egyéb más ország belügyeibe való beavatkozásnál.

Amidőn felhívom Nagybritannia kormányának figyelmét a fent kifejtett tényekre, egyúttal azt a meggyőződésemet fejezem ki, hogy Nagybritannia kormánya haladéktalanul meg fogja tenni a szükséges intézkedéseket a Szovjetunióval szemben ellenséges fentemlített diverzionista szervezet működésének megszüntetésére, minthogy ez a szervezet akadályozza az országaink közti normális kapcsolat ki-fejlesztését.”

V. M. Molotov látogatása a svájci államszövetség elnökénél

GENF. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere, május 28-án Bernbe utazott, ahol látogatást tett R. Rubattelnél, a svájci államszövetség elnökénél. A két államférfi megbeszélést folytatott M. Petitpierre-vel, a svájci államszövetség külügyminiszterével és F. F. Molovikovnak, a Szovjetunió berni meghatalmazott miniszterének jelenlétében. R. Rubattel ebédet adott V. M. Molotov tiszteletére.

Május 28-án délelőtt V. M. Molotov Bernben megbeszélést tartott M. Petitpierre svájci külügyminiszterrel.

Az európai biztonság megszilárdításának fontos tényezője

— A „Právda” cikke —

kötnök semmiféle olyan szövetséget és nem vesznek részt olyan koalícióban, amely az egyik szerződő fél ellen irányul.

A hitleristákon aratott győzelem utáni időszakban az események kibontakozása azt bizonyítja, hogy a Szovjetunió állhatatosan és következetesen tiszteletben tartja az angol-szovjet szerződést, valamint a szovjet kormány által aláírt valamennyi nemzetközi egyezményt.

A Szovjetunió szigorúan tiszteletben tartja valamennyi állam függetlenségét és nemzeti szuverenitását, a állandó szomszédja az országok közti gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokat széleskörű kifejlesztésének. A Szovjetunió nem köt olyan szövetséget és nem vesz részt egyetlen olyan koalícióban sem, amely Anglia vagy bármely más állam ellen irányul.

A szovjet embereknek gyakran volt alkalmuk meggyőződni arról, hogy az angol nép nem feledkezett meg az angol-szovjet szerződésről és ezt a szerződést a Szovjetunió és Anglia közötti baráti kapcsolatok legbiztosabb bizonyítékának tartja. A szovjet emberek tudják, hogy az angol népet nyugtalanítja egyes amerikai nyomás vagy befolyás alatt álló angol körök magatartása az angol-szovjet szerződéssel kapcsolatban.

Angliában mind gyakrabban hallatszanak olyan hangok, amelyek az amerikai rágal-mazó propaganda ellenére, helyesen ítélik meg a Szovjetunió békés külpolitikáját. Az angol közvélemény ugyanakkor nem hagy-hatja figyelmen kívül, hogy Anglia hozzá-

járulása az északatlanti paktum megszervezéséhez, a jelenlegi formájában, nem segíti elő az európai béke és biztonság megszilárdítását.

Az angol nép széles rétegei nem huny-hatnak szemtől a földtől sem, hogy az északatlanti paktum amerikai főkolompasai támaszpontja változtatták Angliát a béke és a demokrácia láborá elleni agresszív érdekekben, nem törődve azzal, hogy milyen nagy veszélynek teszik ki az országot.

Az anglo közvélemény kapcsolatba hozza Anglia részvételét az atlanti blokkban, a kormányköröknek Nyugat-Németország újrafelfegyverzése irányuló veszélyes politikájával.

Világos, hogy a német militarizmus újjaelésítésének politikája szöges ellentétben áll az angol nép léteérdekeivel. Ez a politika csak a revansra vágyók érdekeinek felelhet meg, azok érdekeinek, akik Európát ismét lángba szeretnék borítani.

Mint a sajtóközlésekből kitűnik, az angol közvélemény legkülönbözőbb rétegei egyre tisztábban látják, hogy az USA európai agresszív politikájának támogatása Anglia részéről, súlyosan érinti Nagy-britannia nemzeti érdekeit, elcsúszítja politikai és gazdasági függőségét az USA-tól. Ez a függőség azzal a veszéllyel jár, hogy megfoszsa Angliát eddigi nemzetközi szerepétől, amelyre ezután is hivatott a világ ügyeinek intézésében.

Churchill angol miniszterelnök a „Primrose League” konzervatív szervezet tagjai-

nak ez év április 30-i gyűlésén kijelentette: „Olyan kapcsolatokat kell létesítenünk Oroszországgal, amelyek minden idegesség, aggodalom és nézeteltérés ellenére meggyőzőek az orosz népet és a szovjet kormányt, hogy mi nekik békét, boldogságot, fokozódó jólétet és egyre csodálatosabb életet kívánunk hatalmas országukban és azt óhajlik, hogy méltó és dicsőséges szerepet töltsön be az emberiség vezetésében.”

A TASZSZ május 8-i ismert hiráda megállapította, hogy az angol miniszterelnöknek ez a beszéde kedvező visszhangot váltott ki a Szovjetunió vezetőkörében. E körök meggyőződése, hogy Anglia és a Szovjetunió kapcsolatainak megjavítása és együttműködésük kifejlesztése nemcsak a két állam számára volna hasznos, hanem mindazon államok számára is, amelyeknek érdekük a nemzetközi béke fenn-tartása és megszilárdítása, elsősorban pedig hasznos volna az európai országok számára.

A szovjet népek és az angol népek éppen úgy, mint a többi ország népeinek békére és biztonságra van szüksége. Az 1942-ben aláírt angol-szovjet szerződés megkötésekor a két hatalom a szerződést a háború utáni biztonság alapjainak tekintette. Ez a szerződés, az 1944-ben megkötött francia-szovjet szerződéssel együtt, megerősítette az európai béke és biztonság minden reális előfeltételét. „Az összeurópai kollektív biztonsági szerződésre” vonatkozó szovjet javaslat az angol-szovjet és a francia-szovjet szerződésben foglalt eszmék és elvek folytatását és továbbfejlesztését jelenti. Az összeurópai kollektív biztonsági szerződés a legjobban biztosítaná valamennyi európai nép érdekeit és szavatolná Európa békéjét és biztonságát.

MOSZKVA. (Agerpres.) — A „Právda” „Megfigyelő” alírással cikkeket közöl „Az európai biztonság megszilárdításának fontos tényezője” címmel. A cikk a többi között a következőket mondja:

A jelenlegi nemzetközi helyzetben az európai béke és biztonság megővése szempontjából különösképpen nagy jelentőségű Nagy-Britannia és a Szovjetunió együttműködése. Anglia és a Szovjetunió együttműködésének különleges jelentőségét az európai biztonság megszilárdítására szolgáló akciókban nemcsak a megoldatlan nemzetközi kérdések rendezéséért rájuk háruló felelősség határozza meg, hanem az együttműködésben a háború éveiben szerzett gazdag tapasztalat, valamint az angol-szovjet szerződés, amely már a háború idején megteremtette az európai biztonság megőrzésének alapját.

Az angol-szovjet szerződést Londonban 1942 május 26-án írták alá, azokban a napokban, amikor a Szovjetunió és Anglia együtt harcoltak a hitlerista területablók ellen, akik Európát példátlan katasztrófa örvényébe taszították. A Szovjetunió és Anglia a szerződés megkötésekor kötelezettséget vállaltak, hogy a Németország elleni háborúban kölcsönösen katonai és más természetű segítséget nyújtanak egymásnak és mindazoknak az államoknak, amelyeket Németország belesodort európai agressziójába.

Az 1942 május 26-iki szerződésben, amelynek érvényességét husz évben állapították meg, a Szovjetunió és Anglia egész sor kötelezettséget vállaltak a háborúutáni közös akciókra.

A Szovjetunió és Anglia megegyeztek abban, hogy szoros baráti együttműködésben, közösen eljárva, megszervezni igyekeznek Európa biztonságát és gazdasági fellendülését és kötelezettséget vállaltak, hogy nem